

Beszélgetés Vincze Miklóssal a Vam Design Center igazgatójával

Design Központok Budapesten és Budakeszin

Beszélgetés Vincze Miklós vezérigazgatóval kulturális tevékenységről, egy népszerű kiállításról, és Budakeszi városképének egyik régi adósságáról.

– *Impozáns ez a műemlék, Hild-épület, melyet a városnegyed építészeti hagyományait megőrizve, de mégis XXI. századi módon építettek újjá, a Király utcában!*

– A házban hajdan a Magyar Királyi Borház működött. Ezt a mostani projektet mi találtuk ki, mi terveztük, mi fejlesztettük és hitelből finanszíroztuk. Először a Postabankkal tárgyaltunk, de azt időközben eladták, míg az Erste Bank azt mondta, hogy ők kultúrára, kultúrházra, élőképére nem adnak pénzt, csak ha oda irodaházat vagy kereskedelmi központot építünk. Végül egy külföldi befizetési alappal állapodtunk meg, mely kisemberek pénzeit kezeli.

– *Nagy feltűnést keltő, igazi repülőrajtot vettek a Bodies kiállítás befogadásával, mely a világ eddigi leglátogatottabb bemutatója a földkerekségen!*

– December 31-én zárult a kiállítás, melynek 400 ezer látogatója volt. Ez a projekt egyébként sokkal rosszabb gazdasági helyzetben valósult meg, mint a száz évnél régebbi múlttal rendelkező Szépművészeti Múzeum hatalmas látogatottságú Van Gogh és Monet kiállítása, melyek egy régen várt intellektuális és fogyasztói igényt elégítettek ki. Mi nem állami pénzezből finanszírozott intézmény vagyunk, ebből adódóan mi nem tudunk versenyezni egy több milliárdos kiállítás költségvetésével. Jó példa erre a 3 ezer m²-es Múcsarnok elmúlt évi plusz 400 milliós költségvetése és a mi 12 ezer m²-es házunk mínusz 450 milliós költségvetése. A különbség 850 millió forint. Ezt nekünk le kell küzdeni és akkor még nem beszéltem a m²-ben meglévő költségkülönözetről.

– *A Bodies nagy látogatottsága segíteni fog ebben!*

– Nem volt még Magyarországon olyan projekt az elmúlt ötven évben, mely ne kapott volna negatív kritikát. Ezt a felújított épü-

letet, és a Bodies-t eddig elkerülték a bírálatok. Ez a projekt, ez a kiállítás mentes volt a fellengzős, nagyképu dicsekvéstől, a felesleges részletkérdésektől, pusztán egyszerű és tiszta. A későbbiekben is arra törekszünk, hogy hasonló eseményeknek adjunk otthont. Szemben például a nagyképu, gyakran polgárpukkasztó reneszánsz év rendezvényeivel, melyeket 3 millió ember látott. Sajnos ebben a mai világban kialakult versenyhangulatban ez csak kis részben szólt a reneszánszról, a tudást közvetítő eseményekről, sokkal inkább a fesztivál hangulatról és a nagy zabálásokról. A reneszánsz év költségvetése jó részben ilyenekre ment el.

– *Mikor vásárolták meg Önök Budakeszin, a Múvelődési Központ oldalával szembeni területet?*

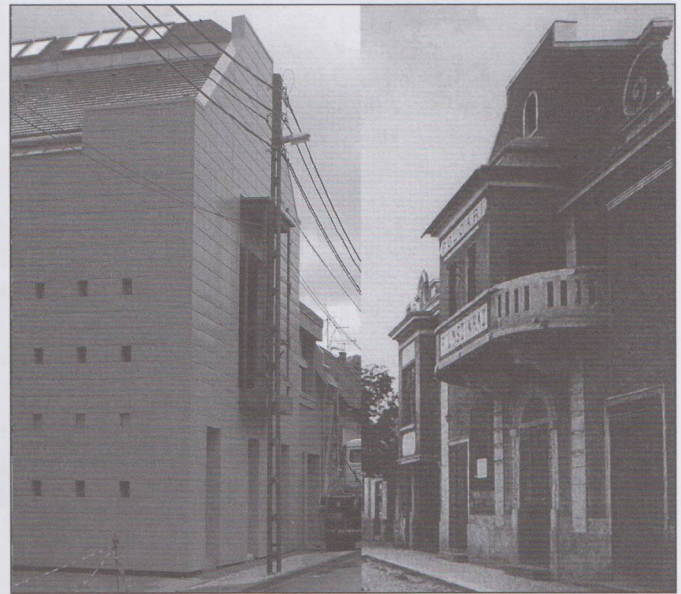
– 1996-ban vettük meg. Budapesten esélyünk sem volt, hogy megfelelő helyet találjunk. Így esett a választás Budakeszire, mely közel van a fővároshoz, közlekedési csomópont és a kék busz vonalán van. Úgy gondoltuk, hogy alkalmas hely építész-belsőépítész bemutatóterem és egy oktatóközpont kialakítására.

A megvásárolt területen volt egy összedől, tetőnélküli mozi, egy lepusztult kis élelmiszerbolt és egy bérlakás. Nyomban beadtunk egy minden részletre kiterjedő engedélyezési vázlatot, melyet az önkormányzattal kötött szerződés mellé csatoltunk. Ebben szerepelt a ház külső megjelenése, a parkírozás, stb. Azonnal látták, hogy mit fognak kapni.

A későbbiekben, 1996 és 2002 között több tervdokumentációt készítettünk el, melyeket tartalmi hiányosságra hivatkozva utasítottak el. Az épület végső kialakításával kapcsolatban hosszú egyeztetési eljárást kellett folytatni. A végleges építési engedélyt 2001. október 11-i dátummal kaptuk meg.

– *Milyen feltételekkel adták ki a bontási engedélyt? Nem szerepelt a feltételek között, hogy a 30-as években épült mozi eredeti, karakteres homlokzatát az erkélyvel együtt be kell építeni a terube?*

– Nem! Arra köteleztek, hogy



hárítsuk el az életveszélyt és bontsuk le az épületet. Ez 1996-ban meg is történt. Mi egy olyan új technológiai megoldással álltunk elő, hogy egy úgynevezett „emlékép” fog szerepelni a mozi helyére felépített épület homlokzatán. Az önkéntes által is látott szürke fémlapocskákra fogják felkasírozni azokat a matricákat, melyek emlékeztetnek majd a régi mozi homlokzatára.

– *Mikor indult az építkezés?*

– 2003 júliusában, de még ma sem tudjuk befejezni, mert nincs engedélyünk az elektromos áram bekötésére. Elhúzódtó vitánk van az önkormányzattal. Ez a megoldatlan helyzet senkinek sem jó. Azon dolgozunk, hogy a közeljövőben egyezsre jussunk. Sajnos áram hiányában a legkorszerűbb, sokmillió értékű nyomdagépeink is kihasználatlanul állnak az épületben. Ez is óriási kár!

– *A parkírozást hogyan fogják megoldani?*

– Erre is kötöttünk egy szerződést az önkormányzattal 2000 tájéka. A megépített parkoló megváltásának felét már kifizettük, a hátralévő részét pedig a lakhatási engedély kiadása előtt fogjuk törleszteni. Úgy egyeztünk meg, hogy a VAM Design Center fogja használni az egyik felét, a város pedig a másikat. Volt egy kisebb, a házban építendő lifttel működő parkoló

építésére is elképzelésünk, de erre azt mondták, hogy ez egy kisvárosba nem illő megoldás. Végül 10 kocsis számára csináltunk még helyet a volt mozi részében, ahová egy garázkapun lehet bejutni.

– *Voltak érdeklődők az épület bérletére?*

– Érdeklődtek kínai kereskedők és egy bank is. De tárgyaltunk egy olyan lehetőségről is, hogy az önkormányzat foglalta volna el az épületet, és mi kaptuk volna meg az önkormányzat területét, de végül ez sem valósult meg, mert a városnak sokba került volna az épület hivatallá való átalakítása.

– *Ha végül mégiscsak befejezik az építkezést és megkapják a használatbavételi engedélyt, milyen jövőt számnak ennek a különös sorsú épületnek?*

– Ebben a házban a kulturális környezetünket alakító élvonalbeli, prominens cégeknek lesznek bemutatótermei, szakmai továbbképzéseket, műhelyeket tervezünk melyek legalább 10 ezer embert érintenek majd. Nagyon várja a szakma és a település is, hogy ez a Budakeszi versenyképességét is növelő projekt elkészüljön és a településen keletkező kreatív ötletek megvalósulhassanak a városban és a régióban élő nagyszámú szürkeállomány bevonásával.

Horváth Jenő